

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 9C/1/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7811209318
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hvastová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2013:7811209318.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Agnesou Hvastovou, v právnej veci žalobcu C. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom M.Ž., N.. Z.. Y. X, právne zastúpený JUDr. Pavlom Kontrom, advokátom, so sídlom v Rožňave, Čučmianska dlhá 21, proti žalovanej Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 17, IČO: 31 383 408, o zaplatenie 477,47 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd z a v ä z u j e žalovanú zaplatiť žalobcovi 477,47 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 15. 08. 2010 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd z a v ä z u j e žalovanú uhradiť žalobcovi trovy konania 28,50 € z titulu zaplateného súdneho poplatku a 424,42 € z titulu trov právneho zastúpenia žalobcu na účet právneho zástupcu žalobcu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, vedený vo D., Z..G.. M., do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca podaným návrhom na vydanie platobného rozkazu sa domáhal zaplatenia 477,47 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 15. 08. 2010 do zaplatenia a náhrady trov konania od žalovanej.

Návrh na vydanie platobného rozkazu odôvodnil nasledovne:

Dňa 23. 11. 2009 žalobca so žalovanou uzavrel poisťnú zmluvu, povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, predmetom ktorej bolo osobné motorové vozidlo AUDI A6, EČV: M. XXX H.. Uvedenou zmluvou bolo motorové vozidlo žalobcu poistené v zmysle Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a všeobecných poisťných podmienok pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

Dňa 29. 04. 2010 v čase o 16.00 hod. na štátnej ceste J. časť G. došlo k dopravnej nehode tak, že z vozidla idúceho pred žalobcom, vedeného Z. Š., odletel kameň do čelného skla na motorovom vozidle vedenom žalobcom, v ktorom sa okrem žalobcu nachádzal aj Z. Z. so svojim synom, čoho dôsledkom bol vznik praskliny na ňom. Predmetnú poisťnú udalosť žalobca v zmysle príslušných ustanovení VZP toho istého dňa oznámil žalovanej na predtlačí Oznámenia poškodeného o poisťnej udalosti. Rovnako bola táto udalosť oznámená poisťovni vodičkou motorového vozidla zn. Seat Toledo, ktorá ju zapríčinila.

Žalobca si svoje povinnosti vyplývajúce zo zákona ako aj VZP splnil, pri oznámení poisťnej udalosti predložil všetky potrebné doklady, pristavil likvidátorovi žalovanej motorové vozidlo, ktorý spísal

prehlásenie poškodeného ku kalkulácii predpokladaných nákladov opravy, pri ktorej túto vyčíslil sumou 881,36 Eur. Na vlastné náklady si žalobca dal opraviť motorové vozidlo za cenu 477,47 Eur. Žalovaná oznámením stanoviska k škodovej udalosti č. 7106901155 zo dňa 02. 09. 2010 po vyše 4 mesiacoch v rozpore s § 11/6 Zákona č. 381/2001 Z.z. odmietla poskytnúť poistné plnenie. Dôvodom tohto postupu žalovanej bola skutočnosť, že šetrením bolo zistené, že nie je možné preukázať, že charakter vzniku škody zodpovedá deklarovanému priebehu a spôsobu uvedeného v oznámení a teda v zmysle § 5/1 písm. h/ nie je preukázaná príčinná súvislosť medzi vznikom škody a prevádzkou motorového vozidla poisteného.

Nakoľko žalobca s týmto výsledkom nebol spokojný, podal podanie adresované Národnej banke Slovenska, v ktorom upozornil na nekorektný a nezákonný postup žalovanej. Odpoveďou na to bolo stanovisko žalovanej zo dňa 26. 11. 2011, v ktorom zhrnula doterajší skutkový stav a nad rámec uviedla, že nie je povinná plniť, avšak z iných dôvodov ako doposiaľ. Poukázala na § 428 OZ, podľa ktorého sa svojej zodpovednosti nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať. Žalovaná teda má za to, že vymrštenie kameňa je okolnosťou, ktorá nemá pôvod v prevádzke a že škodca nemohol zabrániť škode ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

Ku stanovisku žalovanej žalobca uviedol, že predpokladom vzniku zodpovednosti podľa § 427 OZ je udalosť vyvolaná osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nimi. V ustanovení § 428 OZ sú uvedené dva liberačné dôvody, kedy sa prevádzateľ môže zbaviť svojej zodpovednosti:

1/ škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré nemajú pôvod v prevádzke, tzv. vonkajšie okolnosti prevádzky,

2/ škoda spôsobená tzv. neodvrátiteľnou udalosťou - zásah zvonku (prírodné sily, zásah osoby alebo zvieratá).

Doterajšia judikatúra má tendenciu vykladať pojem prevádzky extenzívne, keď napr. R 9/1972 uvádza, že „Motorové vozidlo je v prevádzke nielen vtedy, keď sa pohybuje, ale aj vtedy, keď síce stojí, ale v chode je jeho motor. Prevádzkou motorového vozidla je aj príprava na jazdu a bezprostredné úkony po ukončení jazdy, ako aj úkony potrebné na udržovanie vozidla. Už samotné uvedenie motora do chodu patrí k prevádzke motorového vozidla, bez ohľadu na to, či sa vozidlo uvedie do pohybu alebo nie, či sa tak stalo na ceste, prípadne na inom verejnosti prístupnom priestranstve, alebo ešte v garáži, alebo či motor uviedol do chodu sám prevádzateľ alebo jeho pracovník. Okolnosti, ktoré majú pôvod v prevádzke zákon nedefinuje. Možno však konštatovať, že pôsobenie prevádzky na okolie či dovnútra spôsobom, ktorý je prejavom typických vlastností prevádzky, ktorého súčasťou je určitá nebezpečnosť vzhľadom na rýchlosť, silu a pod., náročnosť na ovládanie a technická zložitosť, čo všetko môže potenciálne vyvolať nepriaznivý škodlivý následok. Za okolnosť majúcu svoj pôvod v prevádzke treba považovať okolnosti, ktoré súvisia s organizáciou, riadením a uskutočňovaním prevádzky a sú v príčinnej súvislosti so škodou (R80/1970). V posudzovanom prípade ide jednoznačne o okolnosť, ktorá súvisela s riadením prevádzky, pričom táto je v príčinnej súvislosti so vznikom škody.

Vo veci bol vydaný platobný rozkaz Okresným súdom Rožňava, sp. zn. 14Ro/238/2011 zo dňa 15. 11. 2011, proti ktorému žalovaná dňa 09. 12. 2011 podala odpor, ktorý odôvodnila tým, že listami zo dňa 02. 09. 2010 a 26. 11. 2010 oznámila žalobcovi, že nie je možné spoľahlivo a objektívne preukázať, že charakter vzniku škody zodpovedá deklarovanému priebehu a spôsobu uvedenému v oznámení o poistnej udalosti, teda že nie je preukázaná príčinná súvislosť medzi vznikom škody na vozidle žalobcu a prevádzkou motorového vozidla poškodeného, že škoda na motorovom vozidle poškodeného vznikla v súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou.

Pre zodpovednosť za škodu vodiča podľa § 420 ods. 1 Zákona č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), je potrebné naplnenie štyroch základných znakov. Pokiaľ ide

o vodiča, vždy pôjde o zodpovednosť za zavinenie, teda subjektívnu zodpovednosť. Žalovaná poukazuje na to, že poistená neporušila žiadnu povinnosť uloženú právnymi predpismi, a teda neexistuje ani základný predpoklad nároku žalobcu na náhradu škody podľa § 420 OZ.

Prevádzateľ vozidla však podľa § 427 OZ zodpovedá objektívne, teda na vznik jeho zodpovednosti nie je potrebné zavinené protiprávne konanie, postačuje preukázanie skutočnosti, že škoda vznikla v súvislosti s osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla, vznik škody a existencia kauzálneho nexu medzi nimi. Keďže Zákon č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov v ust. § 4 ods. 2 požaduje preukázanie nároku poškodeného, je na poškodenom, aby preukázal naplnenie podmienok pre vznik objektívnej zodpovednosti žalobcu podľa § 427 OZ. Žalobca do dnešného dňa nepreukázal príčinnú súvislosť medzi prevádzkou motorového vozidla poistenej a škodou vzniknutou na jeho motorovom vozidle. Kauzálny nexus sa v právnej teórii chápe ako priama nadväznosť objektívnych (v reálnom čase a priestore existujúcich, t.j. nie iba možných resp. vysoko pravdepodobných) javov, v rámci ktorej jeden jav označovaný ako príčina, bezprostredne a priamo predchádzajúci následku, vyvolá neodvratne druhý jav t.j. následok. V rámci súboru javov existujúcich v čase a priestore, v ktorom škoda ako následok vzniká, je potrebné skúmať, či existuje jav, ktorý je v priamej vecnej súvislosti so vznikom následku, t.j. škody.

V prípade objektívnej zodpovednosti podľa § 427 OZ musí byť príčinou osobitná povaha prevádzky prevádzkovateľa a následkom vznik škody. V rámci znášania dôkazného bremena je žalobca povinný preukázať vecnú a časovú súvislosť medzi osobitnou povahou konkrétneho vozidla ako príčinou a vznikom škody ako následkom. Nepostačujú pritom súhlasné tvrdenia žalobcu a poistenej Z. Š. o samotnej existencii kauzálneho nexu. V prípade predmetnej dopravnej nehody príčinnú súvislosť ako vecnú súvislosť medzi príčinou a následkom nie je možné objektívne vyvodit' výlučne z tvrdení žalobcu a poistenej o jej existencii. V prípade odmršteného kameňa od kolies vozidla si vodič vzhľadom na hmotnosť takto odmršteného predmetu nemôže byť vedomý toho, že spod jeho kolies odletel kameň, pretože túto skutočnosť vzhľadom na pomer hmotnosti vozidla a kameňa nemôže zaregistrovať. Rovnako poškodený v poškodenom aute mohol zaregistrovať až náraz kameňa na čelné sklo a nemohol vidieť, že kameň bol odmrštený od motorového vozidla poistenej. Vzhľadom na uvedené nie je podľa žalovanej objektívne preukázané, že príčinou škody ako následku je prevádzka poisteného motorového vozidla a preto nemôže byť dostatočne preukázaný ani kauzálny nexus. V dôsledku neunesenia dôkazného bremena na strane žalobcu je potrebné tvrdený nárok zamietnuť ako nepreukázaný. Ak by súd dospel k záveru, že príčinná súvislosť je preukázaná, je žalobu potrebné zamietnuť z dôvodu existencie liberáčnych dôvodov na strane poisteného. Poistený sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať v zmysle ust. § 428 OZ. Kameň ležiaci na vozovke je jednoznačne okolnosťou vonkajšou, teda nemá pôvod v prevádzke a je možné za predpokladu preukázania, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od prevádzkovateľa požadovať, prevádzkovateľa liberovať zo zodpovednosti za takúto škodu. Možnosť zabránenia vzniku škody vynaložením všetkého úsilia, ktoré možno požadovať, sa posudzuje objektívne, t.j. nevychádza sa zo subjektívnych možností konkrétneho vodiča. Vzhľadom na splynutie kameňa s vozovkou, faktickú nemožnosť rozpoznať prekážku na vozovke a zabrániť tomuto druhu nehôd od prevádzateľa nebolo možné požadovať väčšie úsilie na odvrátenie škody, a preto je zbavený zodpovednosti za škodu. Opačný výklad robí vodiča zodpovedným za púhu náhodu, čo je z hľadiska práva neprijateľné a i vzhľadom na historický výklad zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla nesprávne.

Žalovaná zdôraznila, že v prejednávanej veci prichádza do úvahy liberácia podľa druhej vety § 428 OZ. Škody vzniknuté podľa § 428 OZ môžu byť bez možnosti liberácie, ak škoda bola spôsobená okolnosťami majúcimi pôvod v prevádzke a škody s možnosťou liberácie, ak škoda nemá pôvod v prevádzke motorového vozidla, je však spôsobená v súvislosti s osobitnou povahou prevádzky, ak prevádzateľ preukáže, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho požadovať. Skupina škôd vzniknutých prevádzkou motorového vozidla je širšia, než skupina škôd vzniknutých z okolností majúcich pôvod v prevádzke. Preto je potrebné rozlišovať škody vyvolané osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla a škody nevyvolané osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla a ďalej škody spôsobené okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke a škody nespôsobené okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke. Rozhodujúcim znakom pre možnosť liberácie v

prejednávanej veci je teda to, či kameň na cestnej komunikácii je, alebo nie je okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke. Prevádzku vozidla možno vymedziť ako sumár dispozícií vodiča a motorového vozidla. Škoda je spôsobená okolnosťou, ktorá má pôvod v osobe vodiča v prípade nedodržania dopravných predpisov. V danom prípade však vodič, údajný škodca, neporušil žiadnu povinnosť uloženú právnym predpisom. Okolnosti majúce pôvod v motorovom vozidle sú okolnosti vnútorné, ktoré sú nevyhnutnou súčasťou prevádzky. Zásadne sa jedná o technický stav vozidla a jeho súčastí spojených s vozidlom. Skalka ležiaca na ceste nespĺňa znaky súčasti prevádzky. Skutočnosť, že je odmrštená kolesom vozidla, ju nerobí súčasťou prevádzky. Kinetická energia udelená krútiacou silou kolesa, je len pôsobenie osobitnej povahy prevádzky na okolnosť nemajúcu pôvod v prevádzke. Ak by však bolo uvoľnené koleso a v dôsledku krútiacej sily motora by odletelo z vozidla a spôsobilo škodu, išlo by o škodu spôsobenú okolnosťou, ktorá má pôvod v prevádzke. Ostatné okolnosti sú okolnosťami vonkajšími a nesúvisiacimi s osobitnou povahou prevádzky.

S ohľadom na uvedené žalovaná považovala návrh žalobcu v celom rozsahu za nedôvodný.

Okresný súd Rožňava rozsudkom sp. zn. 9C/1/2012 - 69 zo dňa 17. 02. 2012 návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovel t. j. zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 477,47 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 15. 08. 2010 do zaplatenia, ako aj trovy konania v sume 223,68 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podala žalovaná odvolanie a Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 6Co/129/2012 - 112 zo dňa 19. 03. 2013 po preskúmaní rozsudku súdu prvého stupňa a konania, ktoré mu predchádzalo rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Krajský súd v odôvodnení predmetného uznesenia uviedol, že súd prvého stupňa mal vec právne posudzovať podľa ust. § 431 Občianskeho zákonníka, lebo škoda vznikla z (nepriameho) stretu prevádzok motorového vozidla žalobcu a Z. Š.. Súdna prax totiž za stret prevádzok považuje nielen priamy stret dopravných prostriedkov (zrážka), ale aj tzv. nepriamy stret, pri ktorom nedochádza k zrážke dopravných prostriedkov, ale prevádzkou jedného dopravného prostriedku sa nepriamo ovplyvní prevádzka druhého dopravného prostriedku, v dôsledku čoho dôjde k jeho poškodeniu, napr. dopravný prostriedok vymrští kameň, ktorý rozbije sklo na ďalšom dopravnom prostriedku (viď. Občiansky zákonník I, Komentár, druhé vydanie 2009, C.H.Beck. str. 1250). Poukázal aj na to, že zodpovednosť podľa ust. § 431 Občianskeho zákonníka je objektívnou zodpovednosťou a nadväzuje na právnu úpravu ust. § 427 a § 428 Občianskeho zákonníka, pri ktorej je rozhodujúca účasť, ktorú mali prevádzatelia na spôsobení vzniknutej škody. Vyporiadanie medzi nimi je závislé na tejto účasti a predpokladá zhodnotenie všetkých skutkových okolností konkrétneho stretu prevádzok, predovšetkým tých okolností, ktoré boli hlavnými príčinami vzniknutej škody. Objektívnu mieru účasti na vzniknutej škode vyjadruje i prípadné zavinené konanie alebo opomenutie niektorého prevádzateľa, pokiaľ ním bola založená príčinná súvislosť, vedúca ku vzniku škody. Pokiaľ ide o také okolnosti alebo také konanie alebo opomenutie, s ktorými škodlivý následok nebol v príčinnej súvislosti, nie je splnený zákonný predpoklad účasti na vzniknutej škode a nevzniká ani zodpovednosť ako dôvod vyporiadania.

Predpokladmi vzniku zodpovednosti podľa § 431 Občianskeho zákonníka sú vznik škody, osobitná povaha prevádzky dopravného prostriedku (udalosti vyvolané osobitnou povahou tejto prevádzky) a príčinná súvislosť medzi nimi.

Hlavnou podmienkou zodpovednosti podľa § 427 až § 431 Občianskeho zákonníka je, že ide o škodu spôsobenú (vyvolanú) osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku, pričom medzi osobitnou povahou a škodou musí byť príčinná súvislosť. Subjektom tejto zodpovednosti je vždy prevádzateľ dopravného prostriedku. Svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať (§ 428 Občianskeho zákonníka).

Keďže v prejednávanej veci žalobca sa domáha náhrady škody, ktorá mu mala byť spôsobená kameňom vymršteným spod kolesa pred ním idúceho vozidla (poistenej Z. Š.), ide nepochybne o škodu spôsobenú okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke motorového vozidla, lebo nebyť tejto prevádzky poistenej Z. Š., nedôjde ani k vymršteniu kameňa, a ani ku poškodeniu motorového vozidla žalobcu. Nemožno sa preto stotožniť s tvrdením odvolateľa, že škoda bola spôsobená vonkajšou okolnosťou, ktorá nemá pôvod v prevádzke. Preto liberácia (zbavenie sa zodpovednosti prevádzateľa) v zmysle § 428 Občianskeho zákonníka v prejednávanej veci neprichádza do úvahy.

Príčinou vzniku škody nebola samotná „skalka“ ležiaca na vozovke, ako to prezentuje odvolateľ, ale jej odskočenie z vozovky, spôsobené prevádzkou dopravného prostriedku poistenej Z. Š., čo možno mať v tomto štádiu konania za preukázané na základe zhodných výpovedí žalobcu a svedkyne Z. Š.. Vymrštenie kameňa vyplýva z osobitnej povahy prevádzky (akéhokoľvek) motorového vozidla. Preto nemožno súhlasiť s názorom odvolateľa, že v danom prípade nejde o škodu spôsobenú osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla.

Podľa názoru odvolacieho súdu, v prejednávanej veci vykonaným dokazovaním bol nepochybne preukázaný vznik škody na motorovom vozidle žalobcu, ako aj jej výška, bolo preukázané, že škoda vznikla v dôsledku vymrštenia kameňa spod kolies motorového vozidla poistenej Z. Š., teda sa tak stalo v dôsledku prevádzky motorového vozidla poistenej Z. Š.. Z doposiaľ vykonaného dokazovania sa javí preukázaná aj príčinná súvislosť medzi vznikom škody a prevádzkou motorového vozidla poistenej Z. Š., pretože zhodnými výpoveďami účastníkov konania bolo preukázané, že k vymršteniu kameňa, ktorý spôsobil škodu na prednom skle motorového vozidla žalobcu, došlo práve spod kolies poistenej Z. Š.. Je totiž zrejmé, že v čase škodovej udalosti na danom úseku cesty nejazdili žiadne iné motorové vozidlá a takýto záver vyplýva aj z opisu skutkového deja a výsledkov doposiaľ vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa.

Keďže súd prvého stupňa pri rozhodovaní v danej veci podľa § 431 Občianskeho zákonníka nepostupoval a v tomto smere ani nevykonal potrebné dokazovanie, neostávalo odvolaciemu súdu iné, ako zrušiť rozsudok podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa bude preto zamerať dokazovanie na skúmanie splnenia predpokladov vzniku zodpovednosti poistenej Z. Š. za škodu v zmysle ust. § 431 Občianskeho zákonníka a posúdiť mieru účasti oboch prevádzateľov na vzniku škody tak, ako ukladá zákon. Bude preto potrebné zamerať dokazovanie na zistenie priebehu konkrétneho skutkového deja (vymrštenie kameňa) a na základe toho posúdiť všetky skutkové okolnosti, ktoré boli hlavnými príčinami vzniku škody. V závislosti od výsledkov vykonaného dokazovania v naznačenom smere bude možné vo veci opätovne rozhodnúť.

V novom rozhodnutí rozhodne súd o trovách celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania.

V súlade s vyššie uvádzanými právnymi závermi súdu vyššieho stupňa vyslovenými v jeho uznesení (Uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6Co/129/2012 - 112 zo dňa 19. 03. 2013) tunajší súd opätovne pristúpil k posúdeniu predmetnej právnej veci a ďalšie ním uskutočnené dokazovanie zamerail na skúmanie okolností z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Košiciach vyplývajúcich.

Žalobca trval na podanej žalobe. Opakovane uviedol, že ku škode došlo na jar, teda po zimnom období, kedy na ceste, teda na vozovke sa nachádzali výtlky. Zdôraznil, že vychádzal z benzínového čerpadla, ktoré sa nachádza za obcou N. T. U., zaradil sa do svojho jazdného pruhu a mal riadnu cestovnú rýchlosť, teda primeranú a takú, ktorá je dovolená. Zároveň uviedol, že bol predbiehaný iným motorovým vozidlom, ktoré viedla svedkyňa Z. Š. a pri predbiehaní týmto motorovým vozidlom došlo k odmršteniu kameňov spod kolies motorového vozidla riadeného Z. Š., ktorý poškodil čelné sklo jeho motorového vozidla. Náraz kameňa do čelného skla videl aj počul. Poznamenal tiež, že v čase, keď bol predbiehaný,

iné motorové vozidlo sa na vozovke nenachádzalo. Je toho názoru, že nemohol nič urobiť pre to, aby zabránil vzniku škody.

Svedkyňa Z. Š. trvala na svojej predchádzajúcej výpovedi. Uviedla, že v tom čase, keď došlo k predmetnej škode, cesta na tomto úseku bola rozbitá. Pri predchádzaní počula ako štrk nachádzajúci sa na vozovke naráža na plech jej auta a následne po ukončení predbiehania žalobca jej dával svetelnou a zvukovou signalizáciou znamenia, aby zastavila. Samotný náraz kameňa do čelného skla žalobcu neregistrovala. Potom, ako obidve motorové vozidlá zastavili na najbližšom parkovisku zhodne konštatovali so žalobcom, že pri predbiehaní bol odmrštený kameň s pod kolies jej motorového vozidla, nárazom ktorého bola spôsobená škoda na motorovom vozidle žalobcu. Zdôraznila, že išla primeranou rýchlosťou zodpovedajúcou tejto rozbitej ceste a určite povolenú rýchlosť neprekročila. Myslí si, že ani ona ani žalobca nemohli zabrániť vzniknutej škode. Uviedla, že motorové vozidlo žalobcu videla už z diaľky, ako schádzala z kopca, žalobca išiel pri stredovej čiare a pri predbiehaní sa trochu stiahol doprava vo svojom jazdnom pruhu. Uviedla, že si splnila povinnosť ohlásiť vzniknutú škodu v poisťovni, hneď po vzniku škody.

Svedok Z.T. Z. uviedol, že trvá na svojej predchádzajúcej výpovedi a k tejto nemá čo dodať. Uviedol, že sedel na prednom sedadle motorového vozidla, teda pri vodičovi, pričom pri predbiehaní iným motorovým vozidlom sa žalobca trochu stiahol doprava a inak pokračoval v jazde vo svojom jazdnom pruhu. Podľa názoru svedka Z.T. Z. nemohol žalobca urobiť nič pre to, aby mohol škode zabrániť.

Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi - poisťnou zmluvou, Všeobecnými poisťnými podmienkami spoločnosti Wüstenrot, oznámením poškodeného o poisťnej udalosti, oznámením o poisťnej udalosti, kalkuláciou opravy, faktúrou č. 2457 na sumu 477,47 Eur, oznámením stanoviska žalovanej ku škodovej udalosti č. 7106901155.

V zmysle ustanovenia § 431 Občianskeho zákonníka, ak sa stretnú prevádzky dvoch alebo viacerých prevádzateľov a ak ide o vyporiadanie medzi týmito prevádzateľmi, zodpovedajú podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody.

Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov je osobitným druhom občianskoprávnej zodpovednosti za škodu.

Vzájomnú zodpovednosť za škodu, ktorá vznikla pri strete prevádzok dvoch alebo viacerých prevádzateľov upravuje ustanovenie § 431 Občianskeho zákonníka. Pod pojem stret prevádzok treba rozumieť predovšetkým stretnutie prevádzok dvoch alebo viacerých prevádzateľov dopravných prostriedkov, pričom stretom prevádzok treba rozumieť aj takzvaný nepriamy stret, pri ktorom síce nedochádza k zrážke dvoch alebo viacerých dopravných prostriedkov, ale prevádzkou jedného dopravného prostriedku sa nepriamo ovplyvní prevádzka druhého dopravného prostriedku v dôsledku čoho dôjde k jeho poškodeniu. Medzi takéto prípady je potrebné zaradiť aj odmrštenie kameňa spod kolies motorového vozidla, v dôsledku ktorého dochádza k poškodeniu alebo rozbitiu predného skla na ďalšom dopravnom prostriedku.

Pri strete prevádzok ide o objektívnu zodpovednosť. Zodpovednosť vzniká bez ohľadu na zavinenie. Ak ide o vyporiadanie medzi dvoma alebo viacerými prevádzateľmi, zodpovedajú podľa účasti na spôsobení škody.

V zmysle § 4 ods. 2 písm. b/ Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

V zmysle § 10 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona, poistený je povinný písomne oznámiť poisťovateľovi vznik škodovej udalosti do 15 dní po jej vzniku, ak vznikla na území Slovenskej republiky.

V zmysle § 11 ods. 6 písm. a/ citovaného zákona, poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný.

V zmysle § 11 ods. 8 citovaného zákona, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

V zmysle § 15 ods. 1 citovaného zákona, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

V zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky v platnom znení do 31. 01. 2013, ktorým sa vykonáva ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že medzi žalobcom a svedkyňou Z. Š. došlo ku škodovej udalosti spočívajúcej v odmrštení kameňa spod kolies motorového vozidla riadeného Z. Š., ktorý kameň poškodil predné čelné sklo motorového vozidla riadeného žalobcom.

Súd posudzoval zodpovednosť účastníkov poistnej udalosti v zmysle § 431 Občianskeho zákonníka ako objektívnu zodpovednosť prevádzateľa motorového vozidla. Na vznik tejto povinnosti sa nevyžaduje zavinené konanie. Ide o zodpovednosť za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku.

Vychádzajúc zo súdom zisteného skutkového stavu mal súd za to, že škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke motorového vozidla svedkyne Z. Š.. Motorové vozidlo bolo v pohybe a jeho pôsobením došlo k pohybu kameňa, ktorý následne poškodil predné čelné sklo motorového vozidla žalobcu. V rámci objektívnej zodpovednosti musí prevádzateľ vozidla počítať aj s takýmito situáciami. Osobitná povaha prevádzky spočíva v tom, že z tejto prevádzky vyplýva pre okolitý svet zdroj zvýšeného nebezpečenstva v súvislosti s činnosťou a pohybom dopravného prostriedku. U prevádzateľa motorového vozidla je toto riziko znášania následkov zodpovednosti za škody spôsobené ich prevádzkou zmiernené tým, že každý prevádzateľ je zo zákona poistený pre prípad vzniku svojej zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla tak, ako tomu bolo aj v tomto prípade.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že došlo k vzniku škody na motorovom vozidle riadenom žalobcom a je daná príčinná súvislosť medzi odmrštením kameňa spod kolies motorového vozidla riadeného svedkyňou Z. Š. a poškodením čelného skla motorového vozidla riadeného žalobcom, teda že sú splnené predpoklady vzniku zodpovednosti za vzniknutú škodu pre poistenca žalovanej.

Každý vodič musí prispôbiť spôsob jazdy a zároveň aj rýchlosť povahe a stavu vozovky, musí mať vedomosť o tom, že vozidlo, ktoré je v pohybe, môže dať do pohybu veci, ktoré sa nachádzajú na vozovke v prípade, že ich zbadá neskoro, resp. že ich neobíde. Vychádzajúc z výpovedí vodičov motorových vozidiel ako účastníkov poistnej udalosti, ako aj z výpovede svedka Z. Z., súd dospel k záveru, že odmrštenie kameňa spod kolies jedného motorového vozidla, v dôsledku ktorého došlo k poškodeniu čelného skla ďalšieho motorového vozidla, je potrebné posúdiť ako nepriamy stret dvoch prevádzok, pričom je potrebné skúmať mieru účasti prevádzateľov na spôsobení vzniknutej škody. V danom prípade škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré mali pôvod v prevádzke motorového vozidla svedkyne Z. Š.. Žalobca, ako aj svedkovia v rámci svojich výpovedí zároveň zhodne tvrdili, že žalobca sa počas predbiehania jeho motorového vozidla iným motorovým vozidlom stiahol doprava a inak pokračoval v jazde vo svojom jazdnom pruhu. Z výpovedí vodičov motorových vozidiel, ako aj svedka, ktorý tiež cestoval v motorovom vozidle, ktorého predné čelné sklo bolo poškodené, tiež vyplýva, že žalobca nemohol vzniku škody zabrániť. Svedkyňa Z. Š. vo svojej výpovedi potvrdila, že nebola motorovým vozidlom žalobcu obmedzovaná v jazde. Poukazujúc na hore uvedené skutočnosti možno podľa názoru súdu jednoznačne konštatovať, že žalobca nemohol predvídať možnosť vzniku škody odmrštením kameňa spod kolies prebiehajúceho motorového vozidla, pričom z výsledkov vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že žalobca mohol škode nejakým spôsobom zabrániť resp. že (v určitom rozsahu) mal účasť na spôsobení vzniknutej škody. Súd preto, posudzujúc účasť prevádzateľov motorových vozidiel na vzniknutej škode, dospel k záveru, že za vzniknutú škodu zodpovedá svedkyňa Z. Š. ako poistenec žalovaného, nakoľko spod kolies ňou riadeného motorového vozidla bol odmrštený kameň, v dôsledku nárazu ktorého došlo k poškodeniu čelného skla motorového vozidla žalobcu, preto v plnom rozsahu zaviazal žalovaného k náhrade vzniknutej škody.

Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že za výmenu čelného skla a prácu vykonanú v súvislosti s výmenou čelného skla žalobca zaplatil 477,47 €. Vzhľadom na to, že žalovaná riadne a včas túto sumu žalobcovi neuhradila, súd ju zaviazal túto sumu zaplatiť s 9,00 % ročným úrokom z omeškania od 15.08.2010 do zaplatenia v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v platnom znení do 31.1.2013.

Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého úspešný účastník má právo na náhradu účelne vynaložených trov konania.

Trovy konania vzniknuté na strane žalobcu pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku v sume 28,50 € a z trov právneho zastúpenia žalobcu advokátom.

Trovy právneho zastúpenia žalobkyne súd posúdil v zmysle Vyhlášky č. 655/2004 Z.z., ktoré pozostávajú z:

-tarifnej odmeny právneho zástupcu žalobcu v zmysle § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky za 9 úkonov právnych služieb a to:

- príprava a prevzatie zastúpenia vo výške 33,20 €,
- podanie žaloby zo dňa 28. 10. 2011 vo výške 33,20 €,
- vyjadrenie k odporu zo dňa 15. 12. 2011 vo výške 33,20 €,
- účasť na pojednávaní dňa 17. 02. 2012 vo výške 33,20 €,
- vyčíslenie trov konania zo dňa 17. 02. 2012 vo výške 33,20 €,
- vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 23. 04. 2012 vo výške 33,20 €,
- podanie na výzvu súdu zo dňa 23. 04. 2013 vo výške 33,20 €,
- účasť na pojednávaní dňa 18. 06. 2013 vo výške 33,20 €,

- vyčíslenie trov právneho zastúpenia vo výške 33,20 €.

spolu 298,80 Eur,

- režijného paušálu v zmysle § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky za prvé tri úkony po 7,41 € vykonané v roku 2011, za ďalšie tri úkony po 7,63 € vykonané v roku 2012 a za tri úkony po 7,81 € vykonané v roku 2013,

spolu vo výške 68,55 €,

- DPH vo výške 20 % v zmysle § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky vypočítanej z tarifnej odmeny a režijného paušálu za prvých 7 úkonov vyplývajúcich z vyššie uvedeného prehľadu úkonov (pozn. nakoľko sa jedná o úkony vykonané predchádzajúcim právnym zástupcom žalobcu JUDr. Csákóom, ktorý je platiteľom DPH) vo výške 57,07 €.

Celkové trovy právneho zastúpenia žalobkyne činia 424,42 €.

Celkové trovy konania vzniknuté na strane žalobcu činia 452,92 €, k náhrade ktorých trov bola žalovaná zaviazaná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie na Krajský súd v Košiciach cestou tunajšieho súdu do 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O.s.p./, uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť iba odvolacími dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2 O.s.p. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Ak v horeuvedenej lehote účastníci konania nepodajú odvolanie proti rozhodnutiu, rozhodnutie nadobudne právoplatnosť a po uplynutí lehoty uvedenej vo výroku rozhodnutia sa stane vykonateľným. Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutie alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti.